

ת"פ 9934/07/18 - מדינת ישראל נגד ניסים דסיא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9934-07-18 מדינת ישראל נ' דסיא

ת"פ 29670-12-18 מדינת ישראל נ' דסיא

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

ניסים דסיא (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד נמיר אדלבי

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום כמפורט להלן:

29670-12-18 (להלן- התיק העיקרי)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של **פציעה כשעברין מזוין**, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- חוק העונשין).

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 09.12.18 בשעות הבוקר פגש הנאשם, שעובד במלון "גני ירושלים", במתלון בעת שעבד האחרון בניקיון הרחוב. באותן נסיבות מצא המתלון תיק ריק, והתכוון להשליכו לפח האשפה. אז, פנה אליו הנאשם ושאל אותו היכן תכולת התיק. המתלון השיב כי מצא את התיק ריק. הנאשם תפס בחולצתו של המתלון, נגח בראשו ובעט ברגלו של המתלון. לאחר מכן, נטל אבן והכה באמצעותה את המתלון באוזנו השמאלית. מנהל המסעדה במלון וקצין הביטחון של המלון הבחינו בנאשם בעודו תוקף את המתלון והזעיקו את המשטרה. במקביל, תפס מנהל המסעדה את הנאשם על מנת למנוע ממנו להמשיך ולתקוף את המתלון. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלון חתך באורך 1.3 ס"מ באוזנו השמאלית והוא נזקק לתפירתו.

ת"פ 9934-07-18 (להלן- התיק המצורף)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום בביצוע עבירה של גניבה בידי עובד ממעבידו, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, ועבירה של הסגת גבול פלילית לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 24.10.17 בשעות הלילה, נכנס הנאשם לפיצרייה שבה עבד, באמצעות מפתח שהיה ברשותו, וגנב מן הקופה סך של 5,961 ₪.

מהלך הדין

ביום 13.12.2018 הוגש כתב אישום נגד הנאשם בתיק העיקרי יחד עם בקשה למעצרו עד תום ההליכים. הנאשם שהה במעצר של ממש עד ליום 10.02.2019, עת שוחרר לקהילה טיפולית "בית אביבה" תחת תנאי הקהילה. ביום 04.07.2018 הוגש כתב אישום בתיק המצורף. ביום 11.06.2019 הודה הנאשם והורשע בשני התיקים המצוינים לעיל, ונשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים.

מהתסקירים עולה, כי הנאשם בן 30. טרם מעצרו בתיק העיקרי היה דר רחוב ועבד כשוטף כלים במלון. הנאשם, יליד אתיופיה, חווה בינקותו ובילדותו משבר משפחתי חריף, שהשפיע על התפתחותו אישיותו והותיר בו אותותיו עד היום. המשפחה עלתה ארצה והנאשם גדל עם סבו וסבתו. הנאשם סיים 9 שנות לימוד, במהלכן עבר מסגרות לימוד רבות ואף החל לבצע עבירות בשנות נערותו המוקדמות. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן, כי בהיותו כבן 15 החל להתמכר לאלכוהול, ובהמשך החל לצרוך סמים מסוג חשיש. עוד שיתף הנאשם, כי לאחר שחרורו ממאסר, החל לצרוך סמים מסוג קריסטל ואקסטזי על בסיס יומי. לדברי הנאשם, הוא ערך מספר ניסיונות גמילה מסמים שלא צלחו. לנאשם 8 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש חמורות, בגין אף ריצה תקופות מאסר משתנות. ביחס לעבירות הנוכחיות, נטל הנאשם אחריות לביצוען, והסביר כי ביצע את העבירות תחת השפעת סמים ואלכוהול. כאמור, הנאשם הופנה לקהילת "בית אור אביבה", ולכן ביקש שירות המבחן דחייה לשם מיצוי התהליך הטיפולי. לאחר מספר חודשי טיפול הנאשם מעד וצרך אלכוהול, ולכן הורחק מהקהילה. יחד עם זאת, נוכח המוטיבציה שהביע כמו גם החרטה על מעידתו, הופנה הנאשם לאשפוזית באיזור בית שמש, שם עבר גמילה פיזית. לאחר מכן, מצא הנאשם סידור מגורים בדירה שכורה והחל לעבוד בסופרמרקט. הוא השתלב בתהליך טיפולי ממושך ביחידת ההתמכרויות בעיר, ולכל אורך התהליך שיתף פעולה באופן מלא, לרבות הגעה קבועה למפגשים ומסירת בדיקות שתן שנמצאו נקיות משרידי סמים. לאורך תקופה זו, התקדם הנאשם בעבודתו והפך למנהל, ומצא ועדיין מוצא בכך סיפוק רב מאוד. לאחרונה התארס והוא מקיים מערכת יחסים זוגית. בסופו של יום, מצא שירות המבחן, כי הנאשם עבר תהליך טיפולי ושיקומי משמעותי ביותר, במהלכו נטל אחריות מלאה למעשים, היה נכון להשתתף בהליך גפ"ן (גישור פוגע-נפגע) שמטעמים שאינם קשורים בו לא מוצה, הוא הביע אמפתיה משמעותית למתלונן, שיתף פעולה באופן מלא עם התהליך הטיפולי, התייצב בעבודה המקנה לו יציבות ותחושת הישג ומשמעות, ולאורך התקופה לא נפתחו לו תיקים חדשים. נוכח כל זאת, בא שירות המבחן בהמלצה להטיל על הנאשם של"ץ בהיקף 400 שעות, צו מבחן ומאסר מותנה.

חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות

הממונה מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות, ב"לתת בית שמש" החל מיום 22.4.2021.

ראיות לעונש

ב"כ המאשימה הגישה לי את רישומו הפלילי של הנאשם הכולל 9 הרשעות קודמות בעבירות אלימות רכוש וסמים, בגין ריצה הנאשם עונשים משמעותיים מאחורי סורג ובריא. כמו כן הוגשה תמונת חבלת המתלונן בתיק העיקרי וכן מסמך רפואי על אודות הנזק שנגרם למתלונן.

טענות לעונש

מחד, ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחמי ענישה שבין 8 ל-18 חודשים בתיק העיקרי ו-6 עד 12 חודשים בתיק המצורף. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, עמדה על הנזקים שגרם וכן עמדה על עברו הפלילי. לפיכך, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונשים ברף הגבוה של המתחמים להם טענה, נוסף להפעלה מצטברת של מאסר מותנה בן 9 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ (מחוזי חיפה) 61137-06-15 ביום 22.2.2016 (תיק התנאי; **המאסר המותנה**) שהוא חב הפעלה בנסיבותיו.

מאידך, ביקש הסניגור לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולסטות ממתחמי הענישה מטעמי שיקום הנאשם. הסניגור הדגיש את כבדת הדרך השיקומית המשמעותית ביותר בה צעד הנאשם במסגרת ההליכים שלפניו, ולכן עתר להאריך את המאסר המותנה שהוא חב-הפעלה, מטעמים של שיקום, וכאמור בסעיף 85 לחוק העונשין.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם בתיק העיקרי, פוגעות בערך המוגן של שלום גופו ונפשו של אדם. פתרון ויכוח או סכסוך בדרכים אלימות, בוודאי תוך שימוש בנשק קר, בוודאי תוך גרימת פגיעה בראש (באוזן), שפוטנציאל הנזק הגופני והאחר ממנו הוא גבוה, מביא למסקנה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית ומעלה.

העבירות אותן עבר הנאשם בתיק המצורף, פוגעות בערך המוגן של שמירה על קניינו של אדם וכן פגיעה ביחסי אמון בין מעביד לעובד, וזאת במידה בינונית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: התיק העיקרי - אין מדובר בעבירה מתוכננת אלא בהתנהגות לא רציונלית ואלימה, הנובעת בעיקר מאיבוד גבולות כתוצאה מצריכת אלכוהול מוגברת. הגם שהנאשם ביצע את המעשים תחת השפעת אלכוהול, הדבר אינו פוטר אותו מאחריות מלאה לביצועם, ואינו מהווה נסיבה לקולא, ההיפך מכך; הנזק שנגרם למתלונן אינו מבוטל, ופוטנציאל הנזק מפגיעה בראש מחפץ כזה, הוא משמעותי ביותר; אין כל הצדקה למעשים שנעשו, ומתיאור העובדות עולה, כי הנאשם לא חדל להכות את המתלונן עד שלא נעצר על ידי מנהל המסעדה. משמעות הדבר, שהנאשם צריך היה להפסיק ויכול היה להפסיק את המעשים בתחילתם אך לא עשה כן, כאמור בשל השפעת האלכוהול. אשר לתיק המצורף - אין ספק כי הנאשם תכנן את ביצוע המעשים, שכן בוצעו לפנות בוקר תוך שימוש ב מפתח שהיה ברשותו תוך ניצול לרעה של אמון מעסיקו בו, מתוך בצע כסף. בפועל נגרם נזק ממשי

בשל הסכום שנגנב, וכן נגרם נזק למעסיק ביכולתו לתת אמון בעובדיו.

מדיניות הענישה הנוהגת - התיק העיקרי - לרוב, בעבירה של פציעה, מסתיימים התיקים בעונש מאסר מאחורי סורג ובריח, אך ניתן לשקול גם תוצאה של עבודות שירות, בהתאם לנסיבות. ברע"פ 1746/18 **פלהימר** נ' **מ"י** (מיום 26.4.2018) הסתיים הליך בחודשיים מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית, בנסיבות של תקיפת אחר בצוותא בביתו של המתלונן תוך שנגרמו חבלות חמורות מאשר במקורו; ברע"פ 1084/17 **מיכאלוב** נ' **מ"י** (מיום 11.5.2017) אושר מתחם שבין 6 חודשי מאסר לרבות ריצוי בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בנסיבות של קטטה שהפכה לתקיפה בצוותא, תוך גרימת פציעה בראש מנשק קר. שם הסתיימו ההליכים ב-9 חודשי מאסר בפועל. ברע"פ 4574/17 **עראר** נ' **מ"י** (מיום 23.8.2017) הסתיים הליך ב-15 חודשי מאסר, על בסיס מתחם שבין 10 ל-36 חודשי מאסר, אך הנסיבות שם היו חמורות בהרבה - דקירה במספר מקומות בגוף על רקע סכסוך שכנים. נדמה, שמכל המקרים הללו יש לגזור לקולא.

בתיק המצורף - בחינת הפסיקה בעבירות של גניבה ממעביד והתפרצות למקום, מעלה כי העונשים המושגים בדרך כלל על נאשמים נעים על פני מנעד שקצהו האחד מאסרים מותנים לצד צו של"ץ, ובקצהו השני עונשי מאסר למשך חודשים בודדים, לריצוי בעבודות שירות בהתאם להיקף הגניבה ותחכומה. בעפ"ג (מרכז) 10187-10-15 **עוזרי** נ' **מ"י** (מיום 17.1.2016) דובר על בנאשם שגנב ממעבידו 3 משטחי עבודה בשווי 17,000 ₪. נקבע מתחם שנע בין עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר ופועל והושת על הנאשם 4 חודשים בעבודות שירות; בע"פ 20466-10-16 **אילטוב** נ' **מ"י** (מיום 25.2.2015) נאשם אשר במהלך מספר חודשים נהג ליטול כסף מקופת העסק של מעבידו בסך כולל של 10,000 ₪, הושת עליו 4 חודשים בעבודות שירות; בעפ"ג (י-ם) 6567-03-15 **קריקוריאן** נ' **מ"י** (מיום 24.8.2015) הורשע הנאשם בשלוש עבירות של גניבה ממעביד, בית המשפט המחוזי אישר מתחם שנע בין של"ץ לבין מאסר בפועל בעבודות שירות, תוך שהוא מצוין כי הרף התחתון של המתחם נוטה לקולא, אך דובר שם בשלוש עבירות.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה בתיק העיקרי צריך לעמוד על חודשיים ועד 15 חודשי מאסר, לרבות אפשרות של ריצוי המאסר בעבודות שירות. ובתיק המצורף המתחם צריך לנוע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ועד 6 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40 י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: לחובתו של הנאשם עבר פלילי מכביד. לזכותו של הנאשם, הודייתו המלאה בשני התיקים שלפניו תוך נטילת אחריות שלמה, הירתמותו לתהליך טיפולי ארוך מאוד (מפברואר 2019 ועד היום), שהגם שאירעה במהלכו "נפילה" שגרמה להוצאתו מהמסגרת, השכיל הנאשם שלא "להמשיך ליפול", וידע להשיב עצמו למסלול הנכון, בסיוע שירות המבחן שמיהר למצוא לו מסגרות חלופיות להמשך טיפול. התקדמותו של הנאשם בטיפול הייתה טובה, והביאה אותו להישגים ברמה הטיפולית/שיקומית וכן ברמת התפקוד היומיומי שלו. כיום הוא עובד חרוץ, שאף קודם בעבודתו לדרגת ניהול. במקביל הוא ממשיך בטיפול וברמה האישית, מצא זוגיות חדשה ובכוונתו להתמסד. מדובר בשינוי קוטבי ממצבו של הנאשם בתחילת ההליך, עת היה אלכוהוליסט חסר בית שפעל בכוחנות להשיג את מטרות ההישרדות היומיומית. לכל אורך ההליך הנאשם היה כן עם מטפלו ועם בית המשפט ולא הסתיר את קשייו ואת התמודדותיו. הדבר דורש אומץ, והנאשם הוכיח את היותו אמיץ להתמודד עם שדיו הפנימיים, לצד הוכחת התמדה בדרך ודבקות במטרה. העובדה שלא נפתחו לו תיקים חדשים במהלך תקופה ארוכה

מחזקת אף היא את המסקנה, שהנאשם ערך שינוי משמעותי בדרך של שיקום.

המיקום במתחם - לפיכך, אלמלא נסיבות אלו של שיקום מוכח, היה מקום למקם את הנאשם באמצע מתחמי הענישה שקבעתי.

חריגה מטעמי שיקום - כאמור לעיל, הערכתי היא כי הנאשם ערך שינוי יסודי בחייו, עבר תהליך שיקום ארוך ומוצלח, הגם שלא היה נטול מהמורות, וכיום התנהלותו מלמדת, כי רכש כלים בהם עושה שימוש להתקדם באופן נורמטיבי בהמשך חייו. נדמה, אפוא, כי הנאשם עומד בתנאי סעיף 40ד' לחוק העונשין, ולא רק שהוכיח שהשתקם, אלא הוכיח כי קיים סיכוי ממשי שימשיך לעמוד בדרך זו של שיקום. בנוסף, המלצת שירות המבחן נכונה ונטועה בעובדות המקרה הקונקרטי, שכן אובדן עבודתו של הנאשם, שמקנה לו עוגן כה משמעותי ובסיס כה חשוב לתחושת המסוגלות האישית שלו ולתחושת היציבות בחייו, תסכן את הישגיו של הנאשם ואת עתידו. זהו אינטרס כפול, של הנאשם כפרט, ושל החברה ככלל, כי הנאשם יתמיד בדרכו החיובית והפרודוקטיבית. הטלת מאסר, ולו בעבודות שירות, יביא לאובדן עוגן זה בחייו של הנאשם, ואין זו תוצאה רצויה.

אציין, כי אאזן את אי-הטלת המאסר, ולו בעבודות שירות, בהטלת של"ץ בהיקף נרחב, וכן ברכיבים כספיים לפיצוי המתלוננים בשני התיקים. כמו כן סברתי, שיש לקחת בחשבון לזכות הנאשם, את תקופת המעצר מאחורי סורג וברית, שלא הייתה מבוטלת, עד השתלבותו בקהילה טיפולית. בהיבט זה, ניתן לומר כי התקיים רכיב מוחשי של גמול.

מאותם טעמים בדיוק, יש לחדש את המאסר המותנה שהוא חב-הפעלה, וזאת מכוח סעיף 85 לחוק העונשין, שכן הנאשם עונה על כל תנאי הסעיף, וטעמים של צדק עומדים בבסיס החלטה זו, כפי שפורט לעיל.

גזירת הדין

לפיכך, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מחדש את המאסר המותנה של 9 חודשים, וזאת לתקופה של 18 חודשים מהיום. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור בתוך תקופה של 18 חודשים מהיום עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע;
- ב. קנס בסך 500 ₪, או יומיים מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.2021, וב-1.6.2021. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי;
- ג. 500 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירצו לא לפני ה-18.4.2021, וזאת על-פי התוכנית שיכין שירות המבחן ובפיקוחו. התוכנית תוגש בתוך 30 יום. הנאשם הוזרר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;
- ד. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר, לרבות הפעלת המאסר המותנה במצטבר לכל עונש אחר.

ה. פיצוי למתלונן ע"ת 1 בתיק העיקרי, בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם בתשלום אחד עד ליום 1.7.2021. אי עמידה בתשלום במועד תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;

ו. פיצוי למתלונן ע"ת 1 בתיק המצורף בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם בתשלום אחד עד ליום 1.7.2021. אי עמידה בתשלום במועד תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אדר תשפ"א, 21 פברואר 2021, במעמד הצדדים.